

Sygn. akt X GC 172/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa L. H.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda L. H. kwotę 16 011,09 zł (szesnaście tysięcy jedenaście złotych 09/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 1 728,00 zł od dnia 10 marca 2012r do dnia 20 kwietnia 2012r.

- 1 228,00 zł od dnia 21 kwietnia 2012r do dnia 23 kwietnia 2012r.

- 728,00 zł od dnia 24 kwietnia 2012r.

- 4 321,61 zł od dnia 13 marca 2012r.

- 1 150,04 zł od dnia 15 marca 2012r.

- 4 723,26 zł od dnia 16 marca 2012r.

- 1 152,00 zł od dnia 25 marca 2012r.

- 3 936,18 zł od dnia 28 marca 2012r.

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 218,00 zł (trzy tysiące dwieście osiemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 172/14

UZASADNIENIE

Powód L. H. w dniu 31 października 2013 roku złożył pozew przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 16 011,19 zł wraz ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób: od kwoty 1 728 zł od dnia 10 marca 2012 roku od dnia 20 kwietnia 2012 roku, od kwoty 1 228 zł od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia 23 kwietnia 2012 roku, od kwoty 728 zł od dnia 24 kwietnia 2012 roku, od kwoty 4 321,61 zł od dnia 13 marca 2012 roku, od kwoty 1 150,04 zł od dnia 15 marca 2012 roku, od kwoty 4 723,26 zł od dnia 16 marca 2012 roku, od kwoty 1 152 zł od dnia 25 marca 2012 roku oraz od kwoty 3 936,18 zł od dnia 28 marca 2012 roku wraz z kosztami postępowania. Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że sprzedawał pozwanej produkty paliwowe, w związku z czym wystawił na rzecz pozwanej faktury VAT, które pozwana przyjęła bez zastrzeżeń. Pomimo nadejścia termin zapłaty faktur, pozwana uiściła tylko części należności.

W dniu 11 grudnia 2013 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie, X Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając roszczenie powoda w całości.

Od przedmiotowego nakazu zapłaty pozwana złożyła skuteczny sprzeciw, zaskarżając przedmiotowy nakaz zapłaty w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. Pozwana zaprzeczyła, aby była stroną umów sprzedaży dających podstawę do żądania należności objętych pozwem. Pozwana podkreśliła, że umowa sprzedaży paliwa zawarta była między powodem a P. S. (1) lub/oraz z reprezentowanymi przez niego spółkami, pozwana zaś mogła być tylko odbiorcą, a nie kupującym. Pozwana wskazała, P. S. (1) zlecał podmiotom trzecim usługi transportowe, a podmioty te w ramach wykonywanych usług transportowych tankowały na koszt zleceniodawcy w stacjach prowadzonych przez powoda. Jednocześnie pozwana podniosła, że przedstawiona przez powoda dokumentacja nie dowodzi istnienia stosunku prawnego między stronami.

W piśmie z dnia 17 marca 2014 roku powód w odniesieniu do zarzutów pozwanej, podniósł, że P. S. (1) jako reprezentant spółek w związku ze współpracą między tymi spółkami a pozwaną spółką, dokonał poręczenia za kupowane przez pozwaną paliwa, dokonywał również zapłaty za pozwaną. Powód wskazał, że umowa poręczenia została zawarta w lipcu 2012 roku, tymczasem on dochodzi należności za wcześniejsze zobowiązania pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód L. H. prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której sprzedaje olej napędowy na stacjach paliw. Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zajmuje się usługami transportowymi.

Powód złożył ofertę sprzedaży oleju napędowego pozwanej, na podstawie której strony nawiązały współpracę gospodarczą, w ramach której powód sprzedawał pozwanej olej napędowy. Paliwo każdorazowo było tankowane na stacjach paliw należących do powoda przez kierowców pozwanej. Pracownicy powoda identyfikowali samochody należące do pozwanej po numerze rejestracyjnym. Za każdy raz gdy kierowca pozwanej tankował paliwo na stacji powoda, wydawany był dokument wydania – WZ. Po tygodniu powód sporządzał zestawienie dokumentów WZ i na tej podstawie wystawiał pozwanej faktury VAT. Faktury i dokumenty WZ były wystawiane przez pracowników powoda pracujących na danej stacji paliw. Faktury były wystawiane na pozwaną (...) sp. z o.o. W G.. Faktury były wysyłane pocztą lub dostarczane pozwanej za pośrednictwem jej kierowców.

Dowód:

- zeznania świadka A. Ż. k. 85,

- przesłuchanie powoda k. 351-352.

Powód (występujący jako sprzedawca) w dniu 2 listopada 2011 roku zawarł z (...) P (...) sp. o.o. z siedzibą w G. (występująca jako kupujący) oraz (...) S.A. z siedzibą w G. (występująca jako przystępujący do długu) umowę o współpracy handlowej wraz z przystąpieniem do długu Nr (...), przedmiotem której była współpraca stron w zakresie półhurtowej sprzedaży oleju napędowego, produktów sanitarnych, płynów eksploatacyjnych i akcesoriów samochodowych (produktów) z odbiorem własnym kupującego, które sprzedający zobowiązuje się sprzedawać, a

kupujący kupować i odbierać, na warunkach określonych w postanowieniach umowy. Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy kupujący zobowiązał się do kupowania o odbierania produktów na stacjach paliw sprzedającego. Według § 2 ust. 2 zdanie pierwsze umowy, załącznik nr 1 do umowy zawiera wykaz pojazdów upoważnionych do tankowania na stacjach paliw sprzedającego.

Dowód:

- umowa współpracy handlowej wraz z przystąpieniem do długu k. 97-99 .

Początkowo współpraca stron układała się poprawnie. Po jakimś czasie okazało się, że pozwana tak jak i kilka innych firm współpracujących z powodem, współpracują także ze spółką (...) i innymi spółkami prowadzonymi przez P. S. (2). Pozwana wykonywała na rzecz spółek prowadzonych przez P. S. (2) usługi transportowe. Z uwagi na to, że ilości kupowanego przez firmy transportowe paliwa były znaczne, powód zaproponował nabywcom korzystniejsze ceny. Jednocześnie powód i spółka (...) zawierali umowy, w których spółka (...) zobowiązywała się do zapłaty za paliwo, gdyby któraś z firm transportowych nie zapłaciła. Powód takie umowy traktował jako dodatkowe zabezpieczenie, gdyby nie udało się windykacja należności od nabywcy paliwa.

I tak w dniu 10 lipca 2012 roku powód zawarł z (...) sp. z o.o., reprezentowaną przez P. S. (1), umowę poręczenia. W § 1 umowy strony wymieniły wierzycelności przysługujące powodowi wobec określonych podmiotów, w tym między innymi wobec dłużnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. w wysokości 16 011,09 zł (należność główna) wynikająca z następujących faktur VAT: (...)/12/166 z dnia 2 marca 2012 roku płatna na dzień 9 marca 2012 roku w kwocie 728 zł (część należności), (...)/10/03/12/S02 z dnia 5 marca 2012 roku płatna na dzień 12 marca 2012 roku w kwocie 4 321,61 zł, (...)/1/376 z dnia 7 marca 2012 roku płatna na dzień 14 marca 2012 roku w kwocie 1 150,04 zł, (...)/1/378 z dnia 8 marca 2012 roku płatna na dzień 15 marca 2012 roku w kwocie 4 723,26 zł, (...)/12/213 z dnia 17 marca 2012 roku płatna na dzień 24 marca 2012 roku w kwocie 1 152 zł, (...)/12/229 z dnia 20 marca 2012 roku płatna na dzień 27 marca 2012 roku w kwocie 3 936,18 zł. W § 2 umowy strony oświadczyły, że całkowita kwota zadłużenia wynikająca ze wszystkich faktur VAT poszczególnych wierzycelności wymienionych w § 1 umowy wynosi 99 347,28 zł, którą to kwotę poręczyciel uznał i zobowiązał się w całości zaspokoić, na wypadek gdyby w terminie do dnia 31 maja 2013 roku dłużnicy nie dokonali zapłaty długu.

Dowód:

- umowa poręczenia z dnia 10 lipca 2012 roku k. 59 -60,

- przesłuchanie powoda k. 351-352.

Zamówienia u powoda w imieniu pozwanej składał telefonicznie T. B. ze spółki (...) prowadzonej przez P. S. (2). Podczas składania zamówienia wskazywano, że podjedzie samochód o danym numerze rejestracyjnym na konkretną stację paliw. Spółka (...) płaciła za niektóre faktury pozwanej.

Dowód:

- zeznania świadka A. Ż. k. 85.

W okresie styczeń – luty 2012 roku powód na podstawie dokumentów wydania WZ wystawił na rzecz pozwanej następujące faktury VAT:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 24 stycznia 2012 roku na kwotę 287,83 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 31 stycznia 2012 roku,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 24 stycznia 2012 roku na kwotę 2 016,23 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 31 stycznia 2012 roku,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 lutego 2012 roku na kwotę 4 365,21 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 9 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13 lutego 2012 roku na kwotę 1 733,77zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 20 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 lutego 2012 roku na kwotę 1 547,27 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 22 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15 lutego 2012 roku na kwotę 3 262,91 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 22 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18 lutego 2012 roku na kwotę 2 850 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 25 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21 lutego 2012 roku na kwotę 1 728 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 28 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21 lutego 2012 roku na kwotę 4 030,68 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 28 lutego 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 23 lutego 2012 roku na kwotę 5 605,60 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 1 marca 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 29 lutego 2012 roku na kwotę 5 222,07 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 7 marca 2012 roku,

Dowód:

- faktura VAT nr 119/1/ (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 361/1/ (...) k. 110,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 359/1/ (...) k.111,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 504/1/ (...) k. 112,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 199/12/ (...) k. 113,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 716/1/ (...) k.114,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 717/1/ (...) k.115,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 766/1/ (...) k.116,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 244/12/ (...) k.117,
- faktura VAT nr 127/12/ (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 248/12/ (...) oraz dokumentem wydania zewnętrznego nr 247/12/ (...) k.118-119,
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 839/1/ (...) k. 120
- faktura VAT nr (...) wraz z dokumentem wydania zewnętrznego nr 288/12/ (...) oraz dokumentem wydania zewnętrznego nr 289/12/ (...) k. 121-122,
- kartoteka zapisów księgowych k. 123.

Z tytułu sprzedanego pozwanej paliwa powód w marcu 2012 roku na podstawie dokumentów wydania WZ wystawił na rzecz pozwanej następujące faktury VAT:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 2 marca 2012 roku na kwotę 1 728 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 9 marca 2012 roku
- fakturę VAT nr (...) z dnia 5 marca 2012 roku na kwotę 4 321,61 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 12 marca 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 7 marca 2012 roku na kwotę 1 150,04 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 14 marca 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 8 marca 2012 roku na kwotę 4 723,26 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 15 marca 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17 marca 2012 roku na kwotę 1 152 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 24 marca 2012 roku,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20 marca 2012 roku na kwotę 3 936,18 zł z terminem zapłaty oznaczonym na dzień 27 marca 2012 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k.8,
- dokument wydania zewnętrznego nr 304/12/ (...) k. 9,
- faktura VAT nr (...) k. 10,
- dokument wydania zewnętrznego nr WZ/16/03/12/So2 k. 11,
- faktura VAT nr (...) k.12,
- dokument wydania zewnętrznego nr (...) k.13,
- faktura VAT nr (...) k. 14,
- dokument wydania zewnętrznego nr (...) k. 15,
- faktura VAT nr (...) k. 16,
- dokument wydania zewnętrznego nr 410/12/ (...) k. 17,
- faktura VAT nr (...) k. 18,
- dokument wydania zewnętrznego nr 436/12/ (...) k. 19,
- dokument wydania zewnętrznego nr 437/12/ (...) k. 20,
- kartoteka zapisów księgowych k. 123,
- zeznania świadka A. Ż. k. 85,
- przesłuchanie powoda k. 351-352.

Pismem z dnia 28 marca 2012 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 18 401,60 zł z tytułu nieuregulowanych faktur VAT nr (...), (...)/10/03/12/S02, (...)/1/376, (...)/1/378, (...)/12/213.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 28 marca 2012 roku k. 48.

Spółka (...)A. w G. uiściła] na rzecz powoda następujące zaliczki na paliwo P. sp. o.o.

- w dniu 10 lutego 2012 roku kwotę 2 304,06 zł,

- w dniu 24 lutego 2012 roku kwotę 4 365,21 zł,

- w dniu 12 marca 2012 roku kwotę 6 543,95 zł,

-w dniu 13 marca 2012 roku kwotę 2 850 zł,

- w dniu 16 marca 2012 roku kwotę 11 364,28 zł.

Natomiast w dniu 30 marca 2012 roku spółka (...) LTD. z siedzibą w L. uiściła na rzecz powoda kwotę 5 222,07 zł tytułem zaliczki na paliwo (...) sp. z o.o.

Dowód:

- potwierdzenia przelewu k. 104-109.

Spółka (...) LTD. z siedzibą w L. dniu 20 kwietnia 2012 roku uiściła na rzecz powoda kwotę 500 zł tytułem zaliczki na paliwo (...) sp. z o.o. (...), a w dniu 23 kwietnia 2012 roku uiściła na rzecz powoda kwotę 500 zł tytułem zaliczki na paliwo P. sp. o.o.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 102,

- potwierdzenie przelewu k. 103.

Powód zaliczył w/w wpłaty na fakturę VAT nr (...) z dnia 2 marca 2012 roku.

Bezsporne.

Po ustaniu współpracy z pozwaną, powód dochodził zapłaty nieuregulowanych należności od spółki (...) sp. z o.o. w G., (...) S.A. w G., (...) P (...) sp. o.o. w G. i P. S. (3) w związku z czym w maju 2013 roku wytoczył powództwo przeciwko spółce S (...) o zapłatę kwoty 61 135,36 z tytułu nieuregulowanych faktur VATnr: (...), (...), (...), (...), (...),1/9/ (...),18/9/ (...),38/9/ (...),43/01/13/S02,21/12/ (...),22/12/ (...),89/1/ (...),31/12/ (...),32/12/ (...),45/3/ (...),44/12/ (...),50/12/ (...),114/9/ (...)/59/12/ (...),203/9/ (...). Nakazem zapłaty z dnia 27 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I GNC 679/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym nakazał spółce (...) sp. z o.o. w G., (...) S.A. w G., (...) P (...) sp. o.o. w G. i P. S. (3) zapłacić na rzecz powoda kwotę 63 684,41 wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

Dowód:

- zajęcie wierzytelności z dnia 12 lipca 2013 roku k. 47,

- pozew k. 61-63,

- nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 27 czerwca 2013 roku Sądu Rejonowego Szczecin – P. i Zachód w S. zecinie Wydział I Cywilny k. 64 ,

- przesłuchanie powoda k. k. 351-352.

Pismem z dnia 24 czerwca 2013 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 18 670,05 zł tytułem nieuregulowanych faktur VAT nr (...)/10/03/12/S02, (...)/1/376, (...)/1/378, (...)/12/213, (...)/12/228.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 24 czerwca 2013 roku wraz z dowodem nadania k. 21 -22.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Podstawy prawnej powództwa powód upatrywał w treści zawartej z pozwaną ustanej umowy, na podstawie której powód dokonywał na rzecz pozwanej sprzedaży paliwa, z którego pozwana miała korzystać przy realizacji usług transportowych. Stosunek zobowiązaniowy łączący strony Sąd zakwalifikował, jako umowę sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c. zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód dochodził zapłaty kwoty 16 011,19 zł tytułem nieuiszczonej ceny, nabytego przez pozwaną paliwa w marcu 2012 roku. Powód wskazał, że z tytułu sprzedanego paliwa wystawił na rzecz pozwanej faktury VAT nr (...), z czego faktura VAT nr (...) została częściowo uregulowana. Powód wyjaśnił, że na wartość dochodzonego roszczenia składają się: kwota 728 zł tytułem pozostałej części ceny ujętej w fakturze VAT nr (...), kwota 4 321,61 zł tytułem ceny ujętej w fakturze VAT nr (...), kwota 1 150,04 zł z tytułu ceny ujętej w fakturze VAT nr (...), kwota 4 723,26 zł z tytułu ceny ujętej w fakturze VAT nr (...), kwota 1 152 zł tytułem ceny ujętej w fakturze VAT nr (...) oraz kwota 3 936,18 zł z tytułu ceny ujętej w fakturze VAT nr (...).

Pozwana natomiast kwestionując roszczenie powoda, zaprzeczyła, aby była stroną umów sprzedaży dających podstawę do żądania należności objętych pozwem. Pozwana podniosła, że umowy sprzedaży paliwa były zawierane przez P. S. (1) lub spółki przez niego prowadzone (np. (...) P (...), (...) P (...) p. z o.o., (...) sp. z o.o. lub (...) S.A.). Pozwana wyjaśniła, że zarówno ona jak i inne współpracujące z w/w spółkami firmy, tankowały na koszt zleceniodawcy, tj. P. S. (1) i reprezentowanych przezeń spółek.

Stąd też w toku niniejszego postępowania należało ustalić czy strony łączyła umowa sprzedaży, na której powód opierał swoje żądanie, a w dalszej kolejności czy powód przedmiotową umowę wykonał.

Wprawdzie strony nie zawarły umowy w formie pisemnej, jednak zauważyć należy, że żaden przepis prawa dla ważności i skuteczności umowy sprzedaży rzeczy ruchomych nie wymaga zachowania formy pisemnej zwykłej, a tym bardziej żadnej ze szczególnych form czynności prawnych. Fakt istnienia zobowiązania może zostać udowodniony nie tylko za pomocą dokumentu w postaci umowy sporządzonej w formie pisemnej, ale również za pomocą każdego innego środka dowodowego, który będzie podlegał ocenie Sądu według reguł wskazanych art. 233 k.p.c.

Na uwagę zasługuje, że przedstawione przez powoda na potwierdzenie roszczenia faktury VAT stanowią dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. Sąd podziela zaś stanowisko zaprezentowane w orzecznictwie sądowym, iż w celu wykazania zasadności dochodzonego roszczenia wierzyciel musi wykazać zawarcie oraz treść umowy i spełnienie przez siebie świadczenia, gdyż sama faktura nie jest źródłem stosunku cywilnoprawnego (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 31 stycznia 2013 r. I ACa 720/12; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r. II CNP 129/07). Z powyższego wynika, że fakt, iż powód zawarł z pozwaną umowę sprzedaży oraz

dostarczył pozwanej towar ujęty w fakturach może być udowodniony jedynie w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym.

Analiza całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wskazuje na prawdziwość twierdzeń powoda, a mianowicie że strony łączyła umowa sprzedaży oleju napędowego oraz, że powód sprzedał pozwanej w marcu 2012 roku paliwo w ilości i po cenie odzwierciedlonych w fakturach VAT nr (...). Powód bowiem oprócz faktur dokumentujących wysokość przysługującej mu należności przedstawił dokumenty WZ potwierdzające wydanie kierowcom pozwanej (a właściwie zatankowanie pojazdów pozwanej) paliwa o określonej ilości. Przedmiotowe dokumenty wskazują bowiem kiedy i kto zatankował (odebrał) paliwo oraz w jakiej ilości. Nie sposób przy tym zaaprobować zarzutów pozwanej, że dokumenty zostały popisane przez osoby, które nie były do tego umocowane.

Jak wynika z przedłożonych przez powoda dokumentów WZ, a nadto zeznań powoda i zeznań świadka A. Ż., przedmiotowe dokumenty były podpisywane przez kierowców wykonujących przewóz dla pozwanej. Kierowcy ci dokonywali faktycznego zatankowania pojazdu i przy okazji tankowania odbierali dokumenty WZ.

Podobnie rzecz się miała z wystawianymi przez pracowników powoda fakturami. Praktyka odbierania i podpisywania dokumentów rozliczeniowych przez pracowników podmiotu gospodarczego jest szeroko stosowana we współpracy gospodarczej. W okolicznościach niniejszej sprawy trudno wymagać, aby za każdym razem przy tankowaniu paliwa dokumenty podpisywały osoby uprawnione do reprezentacji pozwanej spółki, tj. osoby wchodzące w skład jej organów. Pozwana zaś uznając, że osoba, która w jej imieniu odebrała dokument WZ czy fakturę nie była do tego uprawniona, miała możliwość odmowy akceptacji takiego dokumentu i jego zwrotu. Tymczasem z materiału dowodowego nie wynika, aby pozwana z takiej możliwości skorzystała.

Zarówno przedłożone przez powoda faktury VAT nr (...), jak i załączone do nich dokumenty wydania WZ nr 304/12/ (...), nr WZ/16/03/12/S02, nr (...) nr (...), nr 410/12/ (...), nr 436/12/ (...), nr 437/12/ (...) wystawiane były na pozwaną (...) sp. z o.o., co wskazywało na to, że to pozwana jest zobowiązana do zapłaty określonej w tych dokumentach ceny sprzedaży. Pozwana nie wykazała zaś, aby występowała do powoda z reklamacją faktur celem ich skorygowania w zakresie podmiotu nabywającego paliwo.

Istotną rolę dla uznania istnienia umowy sprzedaży miały poza dokumentami także zeznania świadka A. Ż. oraz zeznania powoda. Świadek A. Ż., zajmujący się sprzedażą paliwa u powoda, zeznał, że pozwana spółka była jednym z kupujących paliwo na stacjach powoda. Świadek oraz powód zgodnie zeznali, że pojazdy pozwanej były tankowane na stacjach paliw powoda. Zarówno świadek A. Ż., jak i powód wyjaśnili, że pojazdy były identyfikowane na podstawie numerów rejestracyjnych, a wydawane kierowcom przy okazji tankowania, dokumenty WZ stanowiły podstawę wystawienia faktur. Wprawdzie świadek A. Ż. zeznał, iż zamówienia paliwa dla pozwanej były dokonywane przez pracownika spółki (...) prowadzonej przez P. S. (1), to jednak nie oznacza to, że kupującym była spółka (...). Skoro pozwana w ramach stałej współpracy ze spółkami prowadzonymi przez P. S. (1) wykonywała zlecenia transportowe, nie dziwi praktyka składania zamówień przez którą z tych spółek. Nie oznacza to jednak, że któraś ze spółek reprezentowanych przez P. S. (1) czy też sam P. S. (1) zobowiązał się do zapłaty ceny sprzedaży paliw, zwłaszcza, że niekwestionowane jest, iż paliwo de facto trafiało do pojazdów pozwanej. W toku postępowania dowodowego nie potwierdziły się zarzuty pozwanej, aby stroną umowy sprzedaży oleju napędowego był P. S. (1) lub któraś z reprezentowanych przez niego spółek. Nie wynika to w żadnym razie z przedłożonych przez strony dokumentów, a dowód z zeznań P. S. (1) został pominięty z uwagi na brak adresu świadka, na który można byłoby wysłać wezwanie do stawiennictwa na termin rozprawy. Podobnie rzecz się miała z dowodem z zeznań T. B.. Do stron postępowania zaś należy poszukiwanie i dostarczanie Sądowi dowodów w taki sposób, aby Sąd był w stanie dany dowód przeprowadzić. Zaniechania w tym względzie skutkują ujemnymi konsekwencjami dla strony, która dany dowód powołała (w niniejszej sprawie dla pozwanej).

Zarzutów pozwanej nie potwierdza fakt istnienia między powodem a (...) sp. z o.o. w G. oraz (...) S.A. w G. umowy o współpracy handlowej wraz z przystąpieniem do długu z dnia 2 listopada 2011 roku (k.97-99). Otóż z treści

przedmiotowej umowy, wynika wprawdzie, że powoda i (...) sp. z o.o. w G. łączyła umowa sprzedaży produktów określonych w umowie, w tym paliwa, jednak w żadnym razie nie wynika z tejże umowy, aby odbiorcą paliwa miała być pozwana spółka. W § 2 umowy (...) sp. z o.o. w G. zobowiązała się do kupowania i odbierania produktów na stacjach paliw powoda, a zgodnie z § 2 ust. 2 umowy, to załącznik nr 1 do umowy zawierał wykaz pojazdów upoważnionych do tankowania na stacjach paliw powoda. W materiale dowodowym brak jest przedmiotowego wykazu (załącznika nr 1), stąd też nie sposób ustalić, czy pojazdy należące do pozwanej były upoważnione do tankowania na stacjach powoda w ramach umowy o współpracy z dnia 2 listopada 2011 roku.

Natomiast z potwierdzeń przelewów znajdujących się na kartach 102-109 akt sprawy wynika, że spółki (...) LTD. oraz (...) S.A. dokonywały płatności na poczet paliwa tankowanego przez pozwaną. Na tej podstawie można jedynie uznać, że w/w spółki przejęły zobowiązanie pozwanej do uregulowania niektórych należności. Z treści pisma powoda z dnia 15 maja 2014 roku (k.101) wynika, że dokonane wpłaty udokumentowane potwierdzeniami przelewów na kartach 104-109, powód zaliczył na poczet faktur nr (...). Z kolei dwie wpłaty po 500 zł (potwierdzenia przelewu na karcie 102-103) zaliczył na poczet faktury nr (...) z dnia 2 marca 2012 roku. Porównanie wysokości należności ujętych w przedmiotowych fakturach (k.110-122) oraz wartości kwot przelanych przez spółki (...) (k.104-109) wskazuje, że wpłaty dokonane przez te spółki pokryły należności z w/w faktur w całości, z faktury nr (...) w części dotyczącej 1000 zł. Nie wynika natomiast z analizowanych potwierdzeń przelewów, aby w/w spółki zobowiązały się do zapłaty także innych należności, w tym należności dochodzonych przez powoda w niniejszym postępowaniu.

O zasadności zarzutów pozwanej nie świadczy również okoliczność, że powód dochodził od spółek (...) sp. z o.o., (...) S.A., (...) sp. z o.o. oraz P. S. (1) w toku postępowania innego sądowego (sprawa I Nc 679/13) należności w kwocie 63 684,41 zł. Jak wynika bowiem z treści pozwu (k.61-63) powód dochodził od wymienionych podmiotów zapłaty należności na podstawie umowy o współpracy handlowej z dnia 2 listopada 2011 roku z tytułu sprzedanych produktów w okresie od grudnia 2012 do kwietnia 2013 roku ujętych w fakturach VAT nr (...). Przedmiotowe należności dochodzone w sprawie I Nc 679/13 .jakkolwiek nie odnoszą się do należności dochodzonych w niniejszej sprawie. Pozwana nie wykazała, aby podstawą należności dochodzonych w sprawie I Nc 679/13 i w niniejszym postępowaniu był ten sam stosunek obligacyjny. Podstawą prawną należności dochodzonych w postępowaniu I Nc 679/13 była bowiem umowa o współpracy handlowej wraz z przystąpieniem do długu z dnia 2 listopada 2011 roku.

Zauważyć nadto należy, że z przedłożonej przez powoda umowy poręczenia z dnia 10 lipca 2012 roku (k.59-60), wynika, że spółka (...) sp. z o.o. reprezentowana przez P. S. (1) zobowiązała się wobec powoda do zaspokojenia w całości wierzytelności powoda w stosunku do pozwanej spółki w wysokości 16 011,09 zł wynikające z faktur VAT nr (...) (§ 2 w zw. z § 1 pkt 5 umowy poręczenia) – na wypadek gdyby pozwana w terminie do dnia 31 maja 2013 roku nie dokonała zapłaty długu. Umowę zawartą przez powoda ze spółką (...) sp. z o.o. należy zakwalifikować jako umowę poręczenia w rozumieniu art. 876 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Poręczenie stanowi klasyczną, obok umowy gwarancyjnej czy weksla, postać zabezpieczenia typu osobistego, poprzez umocnienie pozycji prawnej wierzyciela, który może szukać zaspokojenia swojej wierzytelności także z majątku poręczyciela. Jak zaś wynika z zeznań powoda poręczenie udzielone przez spółkę (...) miało spełniać funkcję zabezpieczenia na wypadek, gdyby powód nie uzyskał zapłaty od pozwanej. Z faktu istnienia umowy poręczenia nie sposób natomiast wywodzić, że kupującym była spółka (...) sp. z o.o. Zauważyć należy, że poręczenie zostało udzielone w dniu 10 lipca 2012 roku, a zatem dotyczyło należności już wymagalnych, co potwierdza, że nabywcą (kupującym) paliwo wskazane w fakturach VAT nr (...) nie mogła być spółka udzielająca poręczenia. Powyższe przemawia na korzyść wersji prezentowanej przez powoda, że stroną umowy sprzedaży była pozwana.

Jeżeli natomiast chodzi o kwestię dochodzenia wierzytelności objętych poręczeniem, to wskazać należy, że wybór podmiotu, od którego wierzyciel będzie żądał zaspokojenia należy do wierzyciela. Odpowiedzialność poręczyciela jak dłużnika głównego polega na tym, że wraz z nadejściem wymagalności długu wierzyciel może dochodzić spełnienia świadczenia, według swego wyboru, albo od dłużnika, albo od poręczyciela, łącznie albo od każdego z nich z osobna. Z powyższego wynika, że powód ma prawną możliwość dochodzenia należności objętych poręczeniem od dłużnika głównego z pominięciem poręczyciela. Choć zaznaczyć należy, że z zeznań powoda wynika, iż zwracał się już do

poręczyciela o uregulowanie zadłużenia pozwanej spółki, jednak działania te okazały się bezskuteczne, gdyż spółka poręczająca zbankrutowała.

W świetle powyższego nie zasługuje na aprobatę stanowisko pozwanej, że stroną umowy sprzedaży paliwa był P. S. (2) lub/ oraz któraś z reprezentowanych przez niego spółek, a pozwana była tylko odbiorcą paliwa. Dodać należy, że z materiału dowodowego nie wynika, aby pozwana po otrzymaniu faktur VAT zawierających dochodzone należności zakwestionowała je czy też aby zwróciła przedmiotowe dokumenty powodowi. Brak jest także dowodu na to, aby pozwana w jakikolwiek sposób zareagowała na wezwania do zapłaty wysyłane do niej przez powoda. Pozwana nie wykazała, aby między nią a powodem, pod otrzymaniu wezwania z dnia 28 marca 2012 roku rzeczywiście miały miejsce jakiegokolwiek ustalenia i zapewnienia ze strony powoda, że wszystko ustalili z P. S. (1). W świetle reguł dowodowych obowiązujących w postępowaniu cywilnym samo twierdzenie strony co do istnienia określonego faktu to za mało, aby uznać ten fakt za rzeczywisty. Pozwana zaś niezapropionowana żadnego miarodajnego dowodu na potwierdzenie podniesionych zarzutów.

Nie bez znaczenia z punktu widzenia art. 233 k.p.c. pozostaje, że w istocie pozwana wbrew zobowiązaniu Sądu do przedstawienia dokumentów w postaci dowodów rejestracyjnych samochodów, wydruków ksiąg handlowych, kart drogowych samochodów, rejestru VAT, zobowiązania tego nie wykonała. Zgodnie z art. 233 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (§1). Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu (§2). Nie wykonanie przez pozwaną zobowiązania do przedłożenia w/w dokumentów w kontekście zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy ocenić ujemnie dla pozwanej, a mianowicie, że nie wykazała, iż nie powstało zobowiązanie do zapłaty ceny sprzedaży paliwa, ujętej w fakturach VAT nr (...).

Nie bez znaczenia dla oceny zarzutów pozwanej pozostaje, że jak już wyżej wskazano pozwana nie wykonała także zobowiązania do wskazania adresów świadków P. S. (1) i T. B. poprzez co pozbawiła się możliwości wykazania faktów, z których wywodziła skutki prawne po swojej stronie. Konsekwencją zaniechań pozwanej są zaś ujemne skutki procesowe, ograniczające de facto jej merytoryczną obronę w toku niniejszego procesu. Zarzuty pozwanej, w świetle dowodów przedstawionych przez powoda, nie mogły doprowadzić do podważenia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że powód udowodnił dochodzone roszczenie i uznał zasadność powództwa w całości, co znalazło swój wyraz w pkt I sentencji wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Terminy początkowe naliczania odsetek od każdej z poszczególnych kwot składających się na dochodzoną należność Sąd określił zgodnie z żądaniem powoda, mając na uwadze datę wymagalności poszczególnych kwot według przedłożonych przez powoda faktur nr (...), jak również daty częściowej zapłaty należności ujętej w fakturze nr (...).

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił nie budzące wątpliwości dokumenty przedstawione przez stronę powodową i pozwaną, zeznania świadka A. Ż., a także zeznania powoda, na podstawie których ustalił stan faktyczny sprawy i stwierdził zasadność żądania powoda w całości.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia jest orzeczenie o kosztach zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Stroną przegrywającą niniejszy spór okazała się pozwana, wobec czego obowiązana jest zwrócić powodowi koszty procesu. Koszty procesu powoda wyniosły 3 218 zł (801 zł – opłata sądowa od pozwu, 2400 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Jako, że były to koszty niezbędne do celowego dochodzenia roszczenia, niniejszą kwotę zasądzono od pozwanej na rzecz powoda, na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c., § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013, poz. 490 ze zm.)

Sygn. akt X GC 172/14

S., dnia 16 marca 2016 roku

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej na adres z pisma k. 355,
3. Sporządzić i wydać pełnomocnikowi pozwanej kserokopię protokołu rozprawy z dnia 25 lutego 2016 roku k. 351-352, na adres z pisma k. 357,
4. Akta z apelacją lub za 21 dni.